

متن گزارش کمیسیون طرح/لایحه

طرح تأمین مالی تولید و زیرساختها

ماده 1

فصل اول- تعاریف واژه‌ها و اصطلاحات به کار رفته این قانون به شرح زیر است:

تعاریف

الف-

الف- -

طرح‌های زیربنایی: عبارت است از طرح‌هایی که زیرساخت‌های لازم برای تولید کالا یا خدمت را فراهم می‌کنند نظیر طرح‌های تأمین و انتقال آب، جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب، انرژی، نفت، برق، گاز، تلفن، اینترنت، احداث راه، راه آهن، بندر، سردخانه، پایانه، اسکله و ...؛

ب-

ب- -

تولید: ایجاد کالا یا خدمت موضوع اجزاء (6) و (7) ماده (1) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب 15 / 02 / 1398 در هر یک از بخش‌های اقتصاد کشور نظیر کشاورزی، صنایع و معادن و خدمات و نفت؛

پ-

پ- -

صندوق‌های تأمین مالی: صندوق‌های موضوع بند (ه) ماده (1) قانون "توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (44) قانون اساسی" مصوب 08 / 11 / 1386 با اصلاحات و الحاقات بعدی، نظیر: صندوق‌های پروژه، صندوق‌های زمین و ساختمان، صندوق‌های املاک و مستغلات و صندوق‌های جسورانه، صندوق‌سرمایه‌گذاری خصوصی و سایر صندوق‌هایی که در چارچوب قوانین و با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار تأسیس می‌شود؛

ت-

ت- -

توافقنامه بازرخرد: قراردادهای توافق بازرخرد (ریپو) قرارداد بیعی است که طی آن

خریدار و فروشنده اوراق بهادار همراه با انجام بیع به ترتیب یک اختیار فروش با قیمت اعمال و سررسید معین و یک اختیار خرید با قیمت اعمال و سررسید از پیش تعیین شده برای یکدیگر صادر می‌کنند؛

ث

ث -

نهادهای وثیقه‌پذیر: بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی، صندوق‌های تضمین، شرکتهای کارگزاری فروش مطالبات (فاکتورینگ)، شرکتهای تامین سرمایه و سایر نهادهای پذیرنده وثیقه فعال در بازار سرمایه؛

ج

ج -

تأمین مالی خارجی: منظور تامین مالی با منشا خارجی از جمله سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (1) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب 1380 /12 /19 با اصلاحات و الحاقات بعدی و تسهیلات مالی خارجی ؛

چ

چ -

شرکتهای گزارشگری اعتباری: اشخاص حقوقی هستند که اقدام به جمع‌آوری اطلاعات اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از تأمین کنندگان مختلف به صورت مستقیم یا به واسطه پایگاه داده اعتباری کشور جهت تهیه گزارش اعتباری و سایر خدمات اعتباری برای ارائه به بانک‌ها و موسسات اعتباری و سایر مصرف کنندگان می‌کنند؛

ماده 2

فصل دوم - رفع موانع تأمین مالی: توسعه نظام سنجش اعتبار و ضمانت
ماده seq * 2 -arabic

الف

الف -

به منظور توسعه و ترویج الگوهای تأمین مالی، هم افزایی نهادها و روش‌های تأمین مالی، تقویت نظارت یکپارچه در تأمین مالی و توسعه دامنه وثائق و تضامین و تقویت نظام سنجش اعتبار «شورای ملی تأمین مالی» با ترکیب زیر تشکیل می‌گردد:

-
- 1- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس)
 - 2- وزیر صنعت، معدن و تجارت
 - 3- وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی
 - 4- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور
 - 5- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
 - 6- دادستان کل کشور
 - 7- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار
 - 8- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران
 - 9- رئیس هیأت عامل صندوق توسعه ملی

ب

ب -

وظایف شورای ملی تأمین مالی به شرح زیر است:

-
- 1- طراحی و تصویب روش‌ها و ابزارهای تأمین مالی طرح‌های دستگاه‌های اجرایی یا طرح‌های تملک دارائی سرمایه‌ای و سرمایه‌گذاری
 - 2- تعیین نرخ سود دوران مشارکت متناسب با ریسک طرح‌ها و پروژه‌های زیربنایی یا تولیدی دستگاه‌های اجرایی
 - 3- تقویت نظام سنجش اعتبار با تکمیل پایگاه داده‌های اعتباری کشور
 - 4- توسعه نظام ضمانت
 - 5- توسعه دامنه وثائق قابل قبول نزد نهادهای وثیقه‌پذیر
 - 6- تعیین مراجع تأمین‌کننده داده‌های مورد نیاز پایگاه داده اعتباری کشور، نوع، کیفیت و کفایت داده‌ها
 - 7- ایجاد هم‌افزایی بین نهادهای متولی تأمین مالی و توسعه نظام نظارت یکپارچه بر نظام تأمین مالی
 - 8- تصویب دستورالعمل‌های مورد نیاز برای تحقق اهداف صدر این ماده

تبصره

تبصره -

دبیرخانه شورا در وزارت امور اقتصادی و دارائی تشکیل و دبیر توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌گردد.

ماده 3

الف

الف -

الف- شورای ملی تامین مالی کشور دارای دو کارگروه با ترکیب، اختیارات و وظایفی به شرح زیر است:

1- کارگروه راهبری صندوق‌های تضمین: به منظور نظارت بر فعالیت‌های صندوق‌های تضمین در کشور، کارگروه راهبری صندوق‌های تضمین به شرح زیر تشکیل می‌شود:

1-1- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس کارگروه)

2-1- دادستان کل کشور یا یکی از معاونین

3-1- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

4-1- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار

5-1- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

تبصره 1

تبصره 1 -

دبیرخانه کارگروه در وزارت امور اقتصادی و دارایی مستقر است و دبیر کارگروه توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب می‌شود. کارگروه می‌تواند برخی از وظایف اجرایی را به دبیرخانه تفویض نماید. آیین نامه نحوه برگزاری و اداره جلسات کارگروه در اولین جلسه به تصویب اکثریت اعضا می‌رسد.

تبصره 2

تبصره 2 -

صدور یا لغو مجوز تأسیس و فعالیت صندوق‌های تضمین دولتی جدید با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (44) قانون اساسی امکان پذیر است.

تبصره 3

وظایف کارگروه عبارتست از:

- 1- صدور یا لغو مجوز تأسیس و فعالیت صندوق‌های تضمین غیردولتی در چارچوب دستورالعملی که به تصویب کارگروه می‌رسد.
- 2- نظارت بر صندوق‌های تضمین دولتی و غیردولتی از طریق:
 - 1-2- تدوین و تصویب دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌های مربوطه
 - 2-2- تأیید صلاحیت حرفه‌ای مدیران صندوق‌های تضمین در چارچوب دستورالعمل تصویبی
 - 2-3- تعیین و ابلاغ انواع شاخص‌های نظارتی نظیر نسبت تعهدات به سرمایه، انواع نسبت‌های دارایی‌های نقد و نظارت بر اجرای آن‌ها.
 - 2-4- اعمال مقررات انتظامی متناسب با تخلفات شامل تذکرات کتبی، تعلیق و تحدید فعالیت‌ها، سلب صلاحیت حرفه‌ای اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل، اعمال جریمه نقدی تا سقف ۱۰ درصد از تعهدات پذیرفته شده، انحلال و یا ادغام موسسه یا صندوق غیردولتی، تعلیق یا لغو مجوز فعالیت با پیش‌بینی امکان اعتراض در چارچوب دستورالعمل مصوب.

ب

ب

- کارگروه راهبری سنجش اعتبار: به منظور سیاست‌گذاری، هماهنگی و راهبری نظام سنجش اعتبار، «کارگروه راهبری سنجش اعتبار» با ترکیب زیر تشکیل می‌شود:
- 1- وزیر امور اقتصادی و دارائی (رئیس کارگروه)
 - 2- قائم مقام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
 - 3- معاون ذیربط وزیر دادگستری،
 - 4- معاون ذیربط وزیر اطلاعات،
 - 5- معاون ذیربط وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی،
 - 6- معاون ذیربط وزیر کشور،
 - 7- معاون ذیربط وزیر صنعت، معدن و تجارت،
 - 8- معاون ذیربط وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات،
 - 9- معاون ذی ربط رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور،
 - 10- معاون دادستان کل کشور
 - 11- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار
 - 12- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران تشکیل می‌شود.

دبیرخانه کارگروه در وزارت امور اقتصادی و دارائی مستقر می شود و دبیر کارگروه توسط وزیر امور اقتصادی و دارائی تعیین می گردد. آیین نامه نحوه برگزاری و اداره جلسات کارگروه در اولین جلسه به تصویب اکثریت اعضا می رسد.

تبصره 2

تبصره 2 -

وظایف این کارگروه عبارت است از:

- 1- تدوین دستورالعمل نحوه تاسیس و فعالیت شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 2- تأیید اساسنامه و صدور موافقت اصولی تأسیس شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 3- تصویب انواع خدمات قابل ارائه توسط شرکت های گزارشگری اعتباری و حداقل استانداردهای حاکم بر آن؛
- 4- تعیین استفاده کنندگان مجاز از خدمات پایگاه داده اعتباری کشور (موضوع بند (پ) این ماده) و شرکت های گزارشگری اعتباری و مقررات حاکم بر نحوه استفاده آنها؛
- 5- تعیین حداکثر قیمت خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 6- تعیین سقف مجاز تملک سهام شرکت های گزارشگری اعتباری برای اشخاص حقیقی و حقوقی؛
- 7- تدوین و تصویب دستورالعمل حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت داده ها؛
- 8- تدوین و تصویب دستورالعمل نحوه تبادل اطلاعات فیما بین تامین کنندگان و پایگاه داده اعتباری کشور و همچنین پایگاه مذکور و شرکت های گزارشگری اعتباری و استفاده کنندگان
- 9- تدوین و تصویب دستورالعمل نحوه اعتراض به گزارش اعتباری؛
- 10- تصویب انواع خدمات قابل ارائه توسط شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 11- تعیین حداقل میزان سرمایه شرکت گزارشگری اعتباری؛
- 12- تصویب دستورالعمل نحوه احراز صلاحیت حرفه ای مدیران شرکت های گزارشگری اعتباری.

تبصره 3

تبصره 3 -

کلیه تامین‌کنندگان اطلاعات نظیر سازمان امور مالیاتی، قوه قضاییه، فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران و ... مکلفند اطلاعات مورد نیاز را با کیفیت مورد نظر شورای ملی تامین مالی و حسب تصمیم شورا در اختیار پایگاه داده اعتباری کشور قرار دهند. تشخیص مصادیق اطلاعات و دستگاه های مورد نظر بر عهده کارگروه راهبری سنجش اعتبار خواهد بود. در صورتیکه هریک از تامین کنندگان از انجام تکالیف این ماده امتناع نمایند و یا اطلاعات مورد نیاز را به صورت ناقص منعکس نموده و یا در فرایند تأمین اطلاعات ایجاد اخلاص عمدی نمایند، اشخاص حقیقی خاطی در دستگاه‌های مذکور به مجازات کیفری درجه شش موضوع ماده 19 قانون مجازات‌های اسلامی مصوب 1392/2/1 با اصلاحات و الحاقات بعدی آن محکوم خواهند شد.

تبصره 4

تبصره 4 -

در صورتی که ارائه اطلاعات توسط اشخاص فوق الذکر در سایر قوانین ممنوع یا منوط به رعایت تشریفات خاصی شده باشد، ارائه اطلاعات به پایگاه داده اعتباری کشور از آن قوانین مستثنی است.

پ

پ -

آن بخش از مصوبات کارگروه ها که نیاز به تصویب شورای ملی تامین مالی دارد مستلزم تصریح در این قانون است.

ت

ت - وزارت امور اقتصادی و دارائی موظف است به منظور توسعه نظام اعتبارسنجی و با هدف تأمین اطلاعاتی شرکتهای گزارشگری اعتباری و سایر استفاده کنندگان مجاز به تشخیص کارگروه راهبری سنجش اعتبار، پایگاه داده اعتباری کشور را برای جمع اطلاعات اعتباری تامین‌کنندگان موضوع بند ب تبصره 3 ماده 3 این قانون، ایجاد نماید.
[1] credit bureau

تبصره 1

تبصره 1 -

تعیین سطح و کیفیت دسترسی دستگاههای اجرایی، بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی، موسسات رتبه‌بندی موضوع بند (21) ماده (1) قانون بازار اوراق بهادار

جمهوری اسلامی ایران مصوب 1/ 9/ 1384 با اصلاحات و الحاقات بعدی صندوق های تضمین تعهدات، شرکتهای کارگزاری فروش مطالبات (فاکتورینگ) و سایر اشخاص به پایگاه داده اعتباری کشور، در چارچوب مصوبات کارگروه سنجش اعتبار مشخص می‌شود.

تبصره 2

تبصره 2 -

حفظ امنیت و محرمانگی اطلاعات پایگاه داده اعتباری بر عهده وزارت امور اقتصادی و دارائی است.

تبصره 3

تبصره 3 -

اشخاصی که با مجوز کارگروه سنجش اعتبار مجاز به استفاده از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور شده اند موظف هستند از اطلاعات دریافتی در چارچوب دستورالعمل های کارگروه سنجش اعتبار استفاده کنند، در غیراینصورت مشمول مجازات درجه 6 موضوع ماده (19) قانون مجازات اسلامی مصوب 01/ 02/ 1392 با اصلاحات بعدی می شوند. در صورتی که برای دبیرخانه کارگروه محرز شود که شخص استفاده کننده، از اطلاعات دریافتی مغایر با هدف اعلام شده استفاده کرده است یا اطلاعات دریافتی را بدون اطلاع دبیرخانه در اختیار اشخاص ثالث قرار داده است، وزارت امور اقتصادی و دارائی موظف است ضمن قطع دسترسی استعمال کننده، نزد مراجع قضایی طرح دعوی کند.

ماده 4

ثبت تاسیس شرکتهای گزارشگری اعتباری منوط به دریافت موافقت اصولی از «کارگروه سنجش اعتبار» و اخذ مجوز تاسیس از دبیرخانه کارگروه است. نظارت بر عملکرد شرکتهای مزبور بر عهده دبیرخانه کارگروه بوده و لغو مجوز آنها با پیشنهاد دبیرخانه و با تائید کارگروه می‌باشد.

تبصره 1

تبصره 1 -

شرکتهای فعال در زمینه اعتبارسنجی که در حال حاضر مجوز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را دارند، موظفند حداکثر ظرف مدتی که کارگروه تعیین می‌کند، نسبت به تطبیق وضعیت خود با مفاد این قانون و مصوبات کارگروه سنجش اعتبار اقدام کنند. در غیراینصورت، دبیرخانه کارگروه موظف است از فعالیت آنها جلوگیری نماید.

اشخاص می توانند گزارش اعتباری مربوط به خود را در صورت احراز هویت دریافت کنند. دریافت اطلاعات یا گزارش اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از شرکتهای گزارشگری اعتباری توسط اشخاص ثالث، منوط به موافقت آن اشخاص است.

ماده 5

تاسیس شرکتهای گزارشگری اعتباری در اداره کل ثبت شرکتهای و ثبت هرگونه صورتجلسات مجامع و هیأت مدیره آن بدون تأیید دبیرخانه کارگروه راهبری سنجش اعتبار ممنوع است.

ماده 6-

بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی می توانند با استفاده از گزارشهای پایگاه داده اعتباری کشور، گزارش اعتباری شرکت های گزارشگری اعتباری یا گزارش رتبه بندی اعتباری از موسسات رتبه بندی موضوع بند (21) ماده (1) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب 1/9/1384 با اصلاحات و الحاقات بعدی نسبت به پرداخت تسهیلات یا ایجاد تعهدات اقدام نمایند. این امر، نافی مسئولیت بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی در شناسایی ریسک اعتباری متقاضی نخواهد بود. دستورالعمل اجرایی این ماده به تصویب شورای ملی تامین مالی می رسد.

ماده 7

متن زیر جایگزین بندهای (الف) و (ب) ماده (9) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب 15/2/1398 می گردد:

ماده 9- الف- به منظور حل مشکل تهیه تضامین در تامین مالی، وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری بانک مرکزی مکلف است ظرف مدت دو ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، دستورالعمل اجرایی در بردارنده ضوابط تشکیل، فعالیت و نظارت بر مؤسسات یا صندوق های تضمین را به تصویب شورای ملی تامین مالی برساند. صندوق های تضمین می توانند توسط اشخاص حقوقی، تشکلهای حرفه ای یا گروهی از اعضای یک صنف یا صنعت خاص ایجاد شوند و به صورت عمومی، تخصصی، ملی و یا منطقه ای فعالیت نمایند. صندوق های تضمین موظف هستند تمام یا بخشی از ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه تعهد پرداخت، شرکت در مناقصه یا مزایده، پیش پرداخت، حسن انجام تعهدات، استرداد کسور وجه الضمان، ضمانت نامه گمرکی و سایر ضمانتنامه های تعهدات قراردادی و همچنین ضمانت نامه های مورد نیاز برای انتشار اوراق بهادار در بازار سرمایه را در چارچوب ضوابط ارائه نمایند.

به استثنای صندوق‌هایی که به موجب قانون به صورت دولتی تأسیس و اداره شده یا می‌شوند، صندوق‌های تضمین به صورت غیردولتی تأسیس و اداره خواهند شد. لکن دستگاه‌های اجرائی می‌توانند با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (44) قانون اساسی به منظور انجام وظایف تخصصی خود اقدام به مشارکت در تأسیس یا سهامداری صندوق‌های غیردولتی نمایند.

ب.

ب -

به منظور حمایت حقوقی و مالی لازم از شکل‌گیری و توسعه فعالیت‌های صندوق‌های تضمین و ایفای نقش آنها در حل معضل تامین مالی اشخاص اقتصادی:

1- بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی و شرکت‌های بیمه می‌توانند علاوه بر تأسیس یا مشارکت در تأسیس صندوق‌های تضمین، سبد ضمانت صندوق‌های تضمین را به صورت مجدد تضمین یا بیمه نمایند.

2- ضمانتنامه‌های صادره توسط صندوق‌های تضمین در زمره ضمانتنامه‌های قابل پذیرش دستگاه‌های موضوع ماده (۲) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب 15/02/1398 قرار می‌گیرند و بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی، سازمان بورس و اوراق بهادار، دستگاه‌های اجرائی و سایر کارفرمایان مجاز هستند تضمین صندوق‌های تضمین را، متناسب با وضعیت اعتباری صندوق‌های مزبور، بپذیرند.

3- دستگاه‌های اجرائی و صندوق‌های ضمانت یا تضمین دولتی، مجاز هستند با رعایت قوانین و مقررات مربوطه، منابع مالی در اختیار خود را در قالب‌های مختلف اعم از کمک، کارگزاری منابع یا وجوه اداره شده، تسهیلات ارزان قیمت، مشارکت در ریسک صدور ضمانت نامه در اختیار صندوق‌های تضمین قرار دهند.

4- قراردادهایی که توسط صندوق‌های تضمین منعقد می‌گردد، در حکم اسناد لازم‌الاجراء بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری از جمله عدم نیاز به تودیع خسارت احتمالی بابت اخذ قرار تأمین‌خواسته برخوردار می‌باشد.

کلیه اموال و دارایی‌ها اعم از عین، منفعت، طلب و حقوق مالی، اموال منقول و غیرمنقول، اموال مادی و غیرمادی مانند اوراق بهادار، عواید قابل تصرف از سهام، مانده پاداش پایان خدمت و ذخیره مطالبات کارکنان، حقوق و مزایای مستمر دریافتی، مطالبات قراردادی، نشان تجاری (برند)، مالکیت‌های فکری، کالاهای بادوام، بیمه‌های مسئولیت، مجوزهای اداری، یارانه‌های نقدی و نظایر آن قابل توثیق می‌باشند.

تبصره 1

تبصره 1 -

آیین نامه این ماده حداکثر به مدت 3 ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه و به تصویب شورای ملی تامین مالی می‌رسد.

تبصره 2

تبصره 2 -

قبض، شرط صحت قرارداد وثیقه نیست. این امر مانع از قبض مال توسط نهادهای وثیقه پذیر نمی‌باشد.

تبصره 3

تبصره 3 -

نهادهای وثیقه پذیر می‌توانند تمام یا بخشی از موجودی انبار (مواد اولیه یا محصول) واحدهای تولیدی را به وثیقه بگیرند.

ماده 9

بند (الف) ماده (19) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام تأمین مالی کشور مصوب 1/2/1394 با اصلاحات و الحاقات بعدی نسخ و متن زیر جایگزین آن می‌گردد: الف- در صورت درخواست وثیقه‌گذار، نهاد وثیقه پذیر مکلف است متناسب با بازپرداخت هر بخش از اعتبارات اعطایی و یا ایفای تعهد، نسبت به آزادسازی وثیقه‌های مازاد اقدام نماید. همچنین نهاد وثیقه پذیر مکلف است وثیقه‌ی جایگزینی که متناسب با میزان باقیمانده‌ی اعتبارات یا تعهد باشد را قبول نماید. پرداخت هزینه‌های کارشناسی، جایگزینی و آزادسازی وثیقه بر عهده‌ی وثیقه‌گذار می‌باشد.

ماده 10

وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف یک سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این

قانون، «سامانه‌ی جامع وثایق» را که از این به بعد در این قانون، سامانه نامیده می‌شود، به نحوی طراحی و پیاده‌سازی نماید که کلیه اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق اعم از معرفی مال یا دارایی، درخواست ترهین، ارزش‌گذاری، اجرا، جایگزینی و آزادسازی وثایق و سایر اطلاعات مورد نیاز را در بر گرفته و به هر وثیقه، یک شناسه یکتا اختصاص یابد. تبصره - اعمال حقوق نهاد وثیقه پذیر در اجرای وثیقه و وصول مطالبات خود از محل آن صرفاً در صورتی ممکن است که پس از ایجاد سامانه، اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق مال تا قبل از پرداخت تسهیلات، در سامانه ثبت شده و شناسه یکتا دریافت شده باشد.

ماده 11

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و دیگر دستگاه‌های تابعه‌ی قوه قضائیه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت کشور، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت راه و شهرسازی و سازمان های وابسته مرتبط با آنها از جمله سازمان امور مالیاتی کشور و سازمان بورس و اوراق بهادار، فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران، سازمان تأمین اجتماعی و سازمان اوقاف و امور خیریه مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی، ضمن ایجاد زیرساخت های لازم و اتصال به سامانه، اقدامات زیر را انجام دهند: تبادل اطلاعات با سامانه و دریافت درخواست نهاد وثیقه پذیر به همراه سایر مدارک مورد نیاز به شرح مندرج در این ماده به صورت برخط و سیستمی؛ تمهید مقدمات و انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد توثیق و جلوگیری از نقل و انتقال آن به نفع نهاد وثیقه پذیر و ارسال سیستمی و برخط نسخه‌ای از مستندات مربوط به عملیات انجام‌شده نظیر سند توثیق و ممنوعیت نقل و انتقال وثیقه به انضمام مستنداتی مانند استعلام مربوط به مفاسدحساب و عدم بدهی مالیاتی که در تنظیم اسناد مذکور از مراجع ذی‌ربط اخذ شده است، به سامانه؛ انجام اقدامات مربوط به آزادسازی وثایق پس از دریافت سیستمی و برخط درخواست آزادسازی وثایق و ارسال نتیجه‌ی اقدامات انجام‌شده به سامانه. تبصره - سایر دستگاه‌های اجرایی و نیز اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، با اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب شورای تأمین مالی، مکلف به انجام تکلیف مقرر در این ماده می‌باشند.

ماده 12

نهاد وثیقه پذیر موظف است در فرایند اعطای اعتبار، ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه، ظرف شش ماه از تاریخ اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی، اقدامات زیر را انجام دهد:

- 1- ارسال سیستمی و برخط قرارداد توثیق و سایر مدارک و مستندات مربوطه به انضمام درخواست انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد مزبور برای اشخاص موضوع ماده 11 این قانون از طریق سامانه؛
- 2- ارسال سیستمی و برخط درخواست آزادسازی وثایق از اشخاص موضوع ماده 11 این

قانون و درخواست ارسال سیستمی و برخط نتیجه اقدامات انجام شده به سامانه.

ماده 13

در صورتی که دستگاه‌های اجرایی و اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، از انجام تکالیف خود به شرح مندرج در این قانون امتناع نمایند، شخص حقیقی که مسئولیت کیفری متوجه وی می‌باشد، به مجازات کیفری درجه‌ی شش و شخص حقوقی غیرحاکمیتی نیز در صورتی که طبق قانون مجازات اسلامی مسئول شناخته شود، به مجازات‌های موضوع ماده 20 قانون مزبور محکوم می‌شود.

ماده 14

نهاد وثیقه پذیر مکلف است اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق و آزادسازی و سایر اطلاعات مورد نیاز اموالی که استعمال در خصوص شرایط و امکان توثیق آن‌ها مقدور نبوده یا تشریفات خاصی جهت انعقاد قرارداد توثیق و ممانعت از نقل و انتقال و نیز آزادسازی آن‌ها وجود ندارد را رأساً در سامانه ثبت نماید. تبیین حدود این ماده و از جمله مشخصات یا مصادیق اموال یادشده بر عهده‌ی وزارت امور اقتصادی و دارائی است.

ماده 15

فصل سوم : تسهیل تأمین مالی از طریق بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی ماده 15- به بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی اجازه داده می‌شود از محل منابع خود از جمله منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های مازاد، در هر یک از طرح(پروژه)های زیربنایی و طرحهای سرمایه گذاری و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای نظیر طرحهای آزادراهی و بزرگراهی و راههای اصلی، صنعتی و تولیدی در قالب تأمین مالی و یا تملک و یا ایجاد شرکت و صندوق طرح(پروژه) مشارکت نمایند.

ماده 16

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است حداقل به صورت فصلی گزارشی از میزان و کیفیت دسترسی خانوار (اشخاص حقیقی) به خدمات بانکی را تهیه و برای عموم منتشر نماید.

تبصره 1

تبصره 1 -

گزارش موضوع این ماده باید شامل تعداد خانوارهای دریافت کننده تسهیلات و مبلغ تسهیلات دریافتی در فصل اخیر، مانده تسهیلات پرداخت شده به خانوارها به تفکیک استان‌ها، تسهیلات پرداختی در فصل اخیر و مانده تسهیلات پرداخت شده به بخش مسکن به تفکیک ودیعه، خرید و ساخت، تعداد روزهای در انتظار دریافت تسهیلات پس از تشکیل پرونده، سهم هریک از انواع وثائق یا تضامین تسهیلات دریافتی اشخاص حقیقی و

سایر شاخص های مصوب شورای ملی تامین مالی کشور باشد.

تبصره 2

تبصره 2 -

در صورتیکه اطلاعات لازم برای انتشار گزارش موضوع این ماده در سامانه های اطلاعاتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موجود نباشد، بانک مرکزی موظف است با انجام پیمایش آماری دوره ای و انتشار پرسشنامه اطلاعات لازم را فراهم و گزارش را منتشر نماید.

ماده 17

متن زیر به بند (پ) ماده (19) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام تامین مالی کشور مصوب 1/2/1394 با اصلاحات و الحاقات بعدی الحاق می شود: آیین نامه اجرایی این تبصره، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری وزارت دادگستری و بانک مرکزی تهیه شده و حداکثر بمدت 2 ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیات وزیران می رسد.

ماده 18

فصل چهارم- تسهیل تامین مالی از طریق بازار سرمایه ماده 18- به منظور فراهم ساختن زمینه سرمایه گذاری عموم مردم در انواع طرح (پروژه) های تولیدی یا زیربنایی و طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای، ترویج فرهنگ سرمایه گذاری غیرمستقیم و با هدف کاهش هزینه های تامین مالی، هرگونه نقل و انتقال دارایی به/ از صندوقهای تامین مالی و صندوق های سرمایه گذاری طرح (پروژه) که پذیرهنویسی آنها با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار انجام می شود، مشمول مالیات به نرخ صفر می باشد. مالیات نقل و انتقال و سود ایجاد در شرکتهای مؤسس، ناشی از انتقال آورده غیرنقدی به شرکتهای سهامی در شرف تأسیس که به منظور ایجاد و تکمیل طرح (پروژه) های تولیدی صنعتی و کشاورزی، زیربنایی و طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای و حمل و نقل شکل می گیرد و مجوز عرضه عمومی و تأسیس آن از سازمان بورس و اوراق بهادار اخذ می گردد، و همچنین کلیه نقل و انتقالات مربوط به توافقنامه های بازخرید مشمول مالیات به نرخ صفر می باشد.

تبصره- نقل و انتقال و سود ایجاد ناشی از نقل و انتقال دارایی شرکت مادر تخصصی (هلدینگ) به/ از شرکتهای زیرمجموعه که برای انتقال به صندوقهای تامین مالی صورت می گیرد، مشمول مالیات به نرخ صفر است.

ماده 19

الف

الف -

مالیات بر درآمد آن بخش از سود تقسیم نشده سال مالی قبل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس و فرابورس که به حساب سرمایه شرکت انتقال یافته و تا 6 ماه پس از پایان همان سال مالی تصویب افزایش سرمایه، در اداره ثبت شرکت‌ها ثبت شود، مشمول نرخ صفر مالیاتی خواهد بود.

ب

ب -

شرکت‌های پذیرفته شده در بورس تهران یا فرابورس ایران که نسبت به افزایش سرمایه از طریق صرف سهام با سلب حق تقدم و عرضه عمومی اقدام نمایند، در صورت تسلیم مستندات مربوط به ثبت افزایش سرمایه به مرجع ثبت شرکتها تا حداکثر چهارماه پس از پایان سال مالی و ارائه گواهی ثبت افزایش سرمایه به اداره امور مالیاتی مربوطه حداکثر تا سه ماه پس از انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، معادل بیست درصد (۲۰٪) مبلغ افزایش سرمایه مذکور از سود سال مالی قبل آنها، مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شود.

تبصره 1

تبصره 1 -

در صورتی که اشخاص حقوقی بهره‌مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه یا توزیع نقدی اندوخته صرف سهام کنند، دو برابر مالیات متعلقه در سال کاهش سرمایه یا توزیع نقدی اندوخته صرف سهام از آنها مطالبه و وصول می‌شود. مطالبه و وصول مالیات بابت کاهش سرمایه‌ای که به موجب احکام قضایی صورت می‌گیرد صرفاً معادل مالیات متعلقه خواهد بود.

تبصره 2

تبصره 2 -

در خصوص اشخاص حقیقی نیز سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان امور مالیاتی حسب مورد مکلفند اسامی اشخاص متخلف موضوع تبصره 1 این ماده، اعم از مدیرعامل، اعضای هیأت مدیره یا هیأت عامل را حسب مورد به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اعلام و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است تا سه سال تصدی مسؤلیت در پستهای مدیریت عامل و عضویت در هیأت مدیره کلیه شرکت‌های دولتی، عمومی و خصوصی را برای اشخاص مذکور لغو نماید.

ماده 20

در راستای تسهیل تأمین مالی شرکتی از بازار بدهی و ایجاد تناسب نرخ سود با صرف ریسک، شرکت‌های متقاضی انتشار اوراق، می‌توانند در چارچوب دستورالعملی که به

پیشنهاد وزرات امور اقتصادی و دارائی به تصویب شورای ملی تامین مالی کشور می‌رسد، نرخ سود اسمی یا سود دوره‌ای (کوپن) اوراق بدهی غیر دولتی را تا سقف 5/1 برابر نرخ سود تسهیلات مصوب شورای پول و اعتبار تعیین نمایند.

ماده 21

در افزایش سرمایه شرکت‌های ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، اعلامیه پذیره نویسی عمومی پس از اخذ تأییدیه مربوطه از سازمان بورس و اوراق بهادار و بدون نیاز به اخذ مجوز از مرجع ثبت شرکت‌ها، قابل انتشار می‌باشد. سازمان بورس و اوراق بهادار موظف است اطلاعات مربوط به افزایش سرمایه را به صورت الکترونیکی در اختیار مرجع ثبت شرکت‌ها قرار دهد و این موضوع به مثابه ثبت نزد مرجع ثبت شرکت‌ها بوده و رافع مسئولیت شرکت در خصوص ثبت نزد مرجع مزبور است.

ماده 22

مهلت اعمال حق تقدم در شرکت‌های ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار 30 روز خواهد بود و مدت مذکور در صورت ارائه دلایل موجه و مورد قبول این سازمان، فقط یکبار و حداکثر به مدت 30 روز دیگر قابل تمدید می‌باشد.

ماده 23

در مورد شرکت‌های ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، موارد زیر به طریق الکترونیکی و در چارچوب دستورالعملی که توسط سازمان بورس و اوراق بهادار ابلاغ می‌گردد، صورت می‌پذیرد:

- 1- ارسال گواهینامه حق تقدم خرید سهام جدید از طرف شرکت به صاحبان سهام به جای استفاده از پست سفارشی
- 2- انتشار اعلامیه‌های پذیره نویسی و دعوتنامه‌های مجامع عمومی و اطلاعیه‌ها از طرف شرکت به شکل الکترونیکی،
- 3- پذیره نویسی و تعهد خرید سهام شرکت، به جای مراجعه به بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی و تکمیل اوراق مربوطه،
- 4- حضور در مجامع عمومی شرکت و اعمال حق رأی،
- 5- صدور گواهینامه موقت سهام، اوراق سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای چاپ کاغذی آنها،
- 6- ثبت نقل و انتقالات سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت، به جای ثبت آنها در دفاتر کاغذی

تبصره - سهامداران متقاضی استفاده از دریافت موارد فوق به صورت غیرالکترونیکی موظفند حداقل سی روز کاری قبل از صدور ابلاغیه‌های موضوع این ماده، تقاضای مکتوب خود را به شرکت مربوطه ارسال نموده و هزینه خدمات پستی را بر عهده بگیرند.

ماده 24

به منظور ایجاد زیرساخت تأمین مالی در زنجیره، بورس‌های کالایی مجازند نسبت به ایجاد

امکان معاملات کالا در بورس‌های ذی‌ربط بر مبنای اسناد اعتباری نظیر برات الکترونیک و سایر اسناد اعتباری قانونی و همچنین ایجاد ابزار لازم برای تبدیل اسناد اعتباری فوق‌الذکر به ریال اقدام نمایند. دستورالعمل این بند توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده 25

ماده 25 -

به منظور حمایت از توسعه ابزارهای مالی و همچنین تسهیل معاملات ابزارهای مبتنی بر کالا، مالیات بر ارزش افزوده کلیه کالاهایی که در قالب گواهی سپرده کالایی در بورس‌های کالایی کشور پذیرش می‌شوند، مادامی که در هر یک از بورس‌های کالایی مورد مبادله قرار می‌گیرند مشمول نرخ صفر مالیاتی می‌باشند. در صورتی که کالای پشتوانه گواهی سپرده ماهیتاً مشمول مالیات بر ارزش افزوده باشد مالیات مذکور، تنها یک مرتبه و در زمان تحویل فیزیکی کالا پس از کسر اعتبار مالیاتی وصول خواهد شد و وظیفه پرداخت مالیات مذکور بر عهده تحویل گیرنده نهایی کالای پشتوانه گواهی سپرده کالایی می‌باشد.

ماده 26

ماده 26 - فصل پنجم- تسهیل تأمین مالی خارجی
ماده 26- به منظور معرفی ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری دولتی و غیردولتی در کشور و جذب تأمین مالی خارجی، سازمان سرمایه‌گذاری خارجی و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران مکلف است ظرف مدت سه ماه از ابلاغ این قانون، نسبت به ایجاد زیرساخت الکترونیکی تحت عنوان «سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور» اقدام نماید. اطلاعات مندرج در سامانه مذکور باید به زبان فارسی و حداقل دو زبان پرکاربرد دنیا برای تمامی سرمایه‌گذاران قابل رویت بوده و امکان بارگذاری اطلاعات و مطالعات پروژه را برای متقاضیان جذب تأمین مالی خارجی فراهم نماید.

تبصره 1

تبصره 1 -

سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران موظف است به تمامی اشخاصی که متقاضی انجام یا جذب تأمین مالی خارجی هستند دسترسی لازم برای استفاده از خدمات سامانه موضوع این ماده را به صورت رایگان اعطاء نماید.

تبصره 2

تبصره 2 -

عدم درج اطلاعات در سامانه موضوع این ماده، مانع جذب تأمین مالی خارجی برای دستگاه‌های اجرایی یا اشخاص حقوقی نیست.

تبصره 3

تبصره 3 -

دستورالعمل اجرایی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورای ملی تأمین مالی می‌رسد.

ماده 27

ماده 27 - به منظور ارتقاء ظرفیت‌های رقابت‌پذیری در جذب تأمین مالی خارجی و تحقق ورود سرمایه خارجی مصوب برای اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی دارای مجوز موضوع ماده (6) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب 19/12/1380 با اصلاحات و الحاقات بعدی، کلیه دستگاه‌های اجرایی متولی طرح‌های سرمایه‌گذاری مکلفند:

الف

الف -

ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، فهرست فرصت‌ها، بسته‌ها و پروژه‌های سرمایه‌گذاری، مجوزهای بدون نام، مشوق‌های سرمایه‌گذاری و تسهیلات قابل ارائه به سرمایه‌گذاران در حوزه کاری خود را شناسایی و تدوین نموده و به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد دنیا تهیه و علاوه بر ارائه به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور درج و حداقل هر سه ماه یکبار بروزرسانی نمایند.

ب

ب -

ضمن انجام مطالعات پیش‌امکان‌سنجی موضوعات بند (الف) مطالعات مزبور را نیز به صورت هر سه ماه یکبار ضمن به روز نمودن اطلاعات مربوط به آن‌ها و اعلام به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری خارجی کشور درج نمایند.

پ

پ -

اقدامات و پیگیری‌های لازم برای جذب و بکارگیری سرمایه‌های خارجی که موافقت

اصولی اولیه آن را برای اخذ مجوز سرمایه گذاری خارجی صادر نموده اند، بکار گرفته و گزارش پیشرفت تحقق ورود سرمایه خارجی در هر سرمایه گذاری را هر شش ماه یکبار به سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران ارائه نمایند.

ماده 28

ماده 28 -

دستگاههای اجرایی و استانداریهای سراسر کشور موظفند ظرف مدت 6 ماه پس از ابلاغ این قانون، نسبت به تهیه و تصویب بستههای سرمایه گذاری بی نام دارای همه مجوزهای لازم از دستگاههای ذیربط (مجوزهای بدون نام) در بخشهای مختلف اقتصادی مربوط به خود اقدام نموده و با رعایت شرایط رقابتی آنها را به سرمایه گذاران داوطلب واگذار یا با او مشارکت نمایند. در خصوص بستههایی که قابلیت جذب سرمایه گذار خارجی را دارد، دستگاه اجرایی یا استانداری موظف است مجوز مربوطه را در سامانه موضوع ماده 26 این قانون بارگذاری نماید. وزارت امور اقتصادی و دارائی موظف است زمینه صدور مجوزهای بدون نام را در درگاه ملی صدور مجوزهای کسب و کار ایجاد نماید.

ماده 29

ماده 29 -

به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه داده می شود تا برای حمایت از تامین منابع مالی خارجی مورد نیاز طرحهای اقتصادی بخش غیردولتی که توجیه فنی، اقتصادی آن به تصویب شورای ملی تامین مالی رسیده باشد با اخذ تعهد بازپرداخت ارزی از استفاده کنندگان از این منابع و اخذ وثایق و تضامین لازم نظیر ضمانتنامه های بانکی، نسبت به صدور ضمانتنامه دولتی اقدام نماید.

تبصره - به شرکتهای دولتی اجازه داده می شود تا در قبال اخذ ضمانت نامه بانکی معتبر و قابل تعدیل با تغییرات نرخ ارز، برای صادرکنندگان کالاها و خدمات ایرانی و پالایش و فرآوری کننده محصولات خام ایرانی در خارج از کشور، با تصویب هیأت مدیره و اخذ تایید شورای ملی تامین مالی، ضمانت نامه شرکتهای ارزی صادر نمایند.

ماده 30

ماده 30 - -

الف

الف -

هیات دولت مکلف است ظرف مدت 3 ماه پس از ابلاغ این قانون با تصویب آیین نامه ای

که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان برنامه و بودجه، وزارتخانه های اطلاعات، امور خارجه، کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و میراث فرهنگی و گردشگری پیشنهاد میشود، شرایط واگذاری اقامت دائم و یا موقت را برای اتباع خارجی متقاضی اقامت ایران که مبلغ مشخصی را در بانکهای ایرانی سپرده گذاری ارزی و یا ریالی نموده و یا در ایران سرمایه گذاری مستقیم و یا غیرمستقیم می نمایند و یا اوراق دولتی و یا مشارکت ارزی و یا ریالی طرحها (پروژه های) داخلی را خریداری می نمایند را تعیین و ابلاغ نماید. حداقل مبالغ مورد نظر هر ساله توسط شورای ملی تامین مالی تعیین و اعلام می گردد.

ب

ب - دولت مکلف است شرایطی را فراهم نماید که هر ساله تا سقفی که به پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب شورای ملی تامین مالی می رسد، اشخاص حقوقی دولتی و غیردولتی دارای توان بازپرداخت ارزی در بخشهای دولتی و غیردولتی بتوانند از طریق انتشار اوراق بهادار ارزی، طرحهای (پروژه های) دارای محصول صادراتی خود را تامین مالی نمایند. آیین نامه اجرایی این ماده ظرف مدت 3 ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان برنامه و بودجه کشور به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره 1

تبصره 1 -

دستور العمل تعیین منشأ ارز قابل استفاده برای خرید اوراق بهادار موضوع این بند توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ابلاغ می شود.

تبصره 2

تبصره 2 -

حکم این بند موجد ضمان بازپرداخت برای دولت نیست.

پ

پ -

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است شرایطی را فراهم نماید تا گردشگران، سرمایه گذاران، بازرگانان، اشخاص خارجی وارده به کشور و سایر متقاضیان مشابه، متناسب با ارز تحویلی به شعب بانکی و یا صرافی های بانکی داخل و یا خارج از کشور، کارت بانکی ریالی مدت دار قابل تمدید دریافت نمایند. دستورالعمل اجرایی این بند حداکثر دو ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب شورای پول و اعتبار می رسد.

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است با رعایت قوانین و مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، برای سرمایه گذار خارجی، از طریق اجازه ورود اسکناس ارز، ایجاد امکان واردات کالاها و خدمات، و یا فروش ارز به سایر اشخاص، شعب و یا صرافیهای بانکهای ایرانی و ایجاد سازوکار تهاتر زمینه ورود هر یک از انواع سرمایه خارجی موضوع بند (الف) ماده (1) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب 1380 را فراهم نموده و در صورت نیاز برای سرمایه گذار مجوز افتتاح حساب صادر نماید. آیین‌نامه اجرایی این بند حداکثر سه ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت امور خارجه به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

ماده 31

ماده 31 -

فصل ششم- تأمین مالی طرح های زیربنایی

ماده 31- دستگاه‌های اجرائی با موافقت سازمان برنامه و بودجه میتوانند برای تأمین مالی طرح‌های (پروژه‌ها) عمرانی جدید و نیمه تمام نسبت به تأسیس انواع صندوق های سرمایه گذاری موضوع ماده 2 قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاستهای کلی اصل 44 قانون اساسی مصوب 1388/9/25 با اصلاحات و الحاقات بعدی از جمله صندوق پروژه اقدام نمایند. آیین نامه اجرائی ظرف مدت سه ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده 32

ماده 32 -

بند ذیل به عنوان تبصره بند (د) ماده (28) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (2) مصوب 1393/12/14 با اصلاحات و الحاقات بعدی اضافه می‌شود:

تبصره- سازمان برنامه و بودجه مکلف است حداقل 10 و حداکثر 20 درصد از اعتبارات تملک دارایی های سرمایه ای دستگاه های اجرائی را بصورت 100 درصد تخصیص یافته برای اجرای طرح های مشارکتی دستگاه ها به عنوان آورده یا سهم دولت اختصاص دهد.

به منظور افزایش مشارکت بخش غیردولتی در اجرای طرح‌های آب، فاضلاب و برق:

1- دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط مکلفند در طرح‌های مشارکتی علاوه بر زمان اداره و استفاده از منافع طرح، حجم فعالیت و صرفه جوئی صورت گرفته را نیز ملاک قرار دهند.

2- وزارت نیرو مکلف است در جهت بکارگیری پساب‌های فاضلاب در مصارف تولیدی، قیمت فروش پساب‌ها را کمتر از قیمت آب خام تعیین نماید.

3- به منظور جایگزینی پساب فاضلاب‌ها در مصارف واحدهای صنعتی، خدماتی و فضای سبز و جذب سرمایه‌گذار جهت اجرای طرح‌های تصفیه فاضلاب‌های شهری، وزارت نیرو مکلف است از طریق مذاکره و تشویق مصرف‌کنندگان عمده آبهای شرب و خام در بخش‌های صنعتی، خدماتی و فضای سبز که امکان استفاده از پساب را دارند، شرایطی را فراهم کنند که این مصرف‌کنندگان نسبت به خرید تضمینی پساب اقدام و بخشی از هزینه سرمایه‌گذاری را در قالب قرارداد پیش‌خرید به سرمایه‌گذار تصفیه پساب پرداخت و آب مورد نیاز خود را از سرمایه‌گذار تحویل بگیرند.

4- به وزارت نیرو اجازه داده می‌شود تا از طریق عقد قرارداد با بخش‌های غیر دولتی و با رعایت حقوق حقه داران و مشترکین و در قالب مدل‌های مالی مشخص، نسبت به احداث شبکه لوله ای انتقال آب پایین دست سدها، اجرا و یا اصلاح شبکه‌های موجود انتقال، تصفیه و توزیع آب و فاضلاب و انتقال و توزیع برق اقدام نموده و با واگذاری آب، فاضلاب و برق صرفه جویی شده به سرمایه‌گذار در همان محل و یا در محل‌های دیگر، با وی تسویه کند.

5- به‌منظور کاهش هزینه‌های انتقال و اتلاف برق و تأسیس نیروگاه برای شهرک‌ها و نواحی صنعتی و مناطق ویژه، وزارت نیرو مکلف است قیمت تضمینی خرید برق در شهرک‌ها و نواحی صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی را در حد رفع نیاز واحدهای مستقر، بالاتر از نرخ تعیین نماید.

6- به وزارت نیرو اجازه داده می‌شود با رعایت موازین شرعی در مقابل دریافت آب تصفیه شده از دریاها و دریاچه‌ها از سرمایه‌گذاران، معادل ارزشی آن آب به سرمایه‌گذار، پساب فاضلاب‌ها و یا آب خام و یا آب شرب برای فروش به واحدهای صنعتی و یا متولیان فضای سبز و یا تولیدکنندگان چوب تحویل نمایند.

1- دولت مجاز است به نسبت مشارکت واحدهای صنعتی در تأمین مالی نیروگاه‌های برق اتمی و تجدیدپذیر، در مقابل برق دریافتی از این نیروگاه‌ها، در هر نقطه‌ای از کشور، هزینه‌ای را برای انتقال برق این نیروگاه‌ها دریافت ننماید.

2- وزارت نیرو مکلف است برق حاصل از سوزاندن و یا تولید زیست‌گاز (بیوگاز) ناشی از زباله‌های شهری و روستایی را به قیمت برق حرارتی از سرمایه‌گذاران بر روی زباله‌ها را خریداری نماید. وزارت نفت نیز مکلف است گاز مورد نیاز برای تولید هر کیلووات برق حرارتی را به قیمت تحویلی به

نیروگاههای حرارتی به تولیدکننده برق حاصل از زباله تحویل نماید.

3- وزارت نیرو مکلف است به منظور کاهش هدررفت آب در شبکه‌های توزیع و خطوط انتقال آب شرب از طریق نشت‌یابی و رفع نشت و همچنین رفع انشعابات غیرمجاز، در قالب مشارکت با بخش غیردولتی و با استفاده از ساز و کار بیع متقابل یا سایر روشها در قالب قراردادهای منعقد شده جهت تأمین منابع آبی اعم از آب یا پساب، معادل آب صرفه‌جویی شده از طریق اصلاح شبکه‌های توزیع را در اختیار سرمایه‌گذار و در محل مصرف جهت استفاده در مصارف صنعت قرار دهد. وزارت نیرو مکلف است گزارش عملکرد این بند را هر سه ماه یک بار به کمیسیون‌های عمران و اقتصادی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ماده 34

ماده 34 -

در شرایطی که انتقال دانش فنی و داخلی سازی کالاهای وارداتی، مستلزم تضمین تأمین ماده اولیه و یا تضمین خرید چند ساله کالای تولیدی است، دستگاههای اجرایی ذیربط مکلفند تضمین تأمین مواد اولیه و یا تضمین خرید چند ساله را اعلام و با رعایت شرایط رقابتی نسبت به انتخاب سرمایه‌گذار غیردولتی اقدام نمایند.

ماده 35

ماده 35 -

به دستگاههای اجرایی از جمله شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود تا با استفاده از آوردهای نقدی و غیر نقدی خود در قالب روشهای مرسوم نظیر ساخت بهره‌برداری و واگذاری (BOT)، تأمین منابع مالی، ساخت، تملک و بهره‌برداری (BOO)، طرح و ساخت کلید در دست (APCF)، ساخت بهره‌برداری، مالکیت، واگذاری (BOOT)، ساخت و اجاره و واگذاری (BLT) احیاء بهره‌برداری و انتقال (ROT)، ساخت و اجاره و بهره‌برداری (BLO)، و سایر انواع روش‌های قانونی تعریف شده و با پیش بینی شرایط رقابتی، نسبت به اجرای مشارکتی طرحهای انتفاعی و یا طرحهای زیربنایی با بخشهای غیردولتی اقدام نمایند.

تبصره- دستورالعمل مربوط به شهرداریها توسط وزیر کشور و مربوط به سایر دستگاههای اجرایی توسط بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربط تهیه شده و پس از تأیید شورای تأمین مالی ظرف مدت 3 ماه پس از ابلاغ این قانون، ابلاغ میگردد.

ماده 36

ماده 36 -

اشخاصی که آورده نقدی برای تأمین مالی (سرمایه در گردش یا ایجاد) شرکتهایی که

به منظور اجرای طرح‌های زیربنایی نظیر شرکت‌های موضوع قانون احداث پروژه‌های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانک‌ها و سایر منابع پولی و مالی کشور مصوب 1366/8/24 با اصلاحات و الحاقات بعدی تاسیس می‌شوند را فراهم می‌کنند و شرکت‌های پذیرنده آورده نقدی، از امتیازات (معافیت سود دریافتی و هزینه قابل قبول بودن سود پرداختی) مقرر در چارچوب ماده (138) مکرر قانون مالیات‌های مستقیم برخوردار خواهند بود. سود دوره بهره برداری شرکت‌هایی که در بازه زمانی 5 سال پس از اجرای این قانون اقدام به انجام طرحها و پروژه‌های موضوع صدر این ماده می‌نمایند، مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شود.

ماده 37

ماده 37 -

به شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود تا با رعایت مقررات تغییر کاربری اراضی و اختیارات و تکالیف سایر دستگاه‌ها، از طریق مشارکت با بخشهای خصوصی، تعاونی و عمومی، نسبت به احداث و تاسیس تمام و یا بخشی از زیرساختها و زیربناها و تاسیسات شهری درون محدوده و حریم شهری خود اقدام کنند و از محل عواید و ظرفیت‌های ایجاد شده اصل و سود سرمایه گذار را مسترد نمایند.

تبصره- شهرداری‌ها مجاز هستند درخصوص اجرای طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط با شهر خود اما در خارج از محدوده شهری، با رعایت هماهنگی و حفظ اختیارات و تکالیف وزارت راه و شهرسازی و سایر دستگاه‌های اجرایی مرتبط، اقدام نمایند.

ماده 38

ماده 38 -

بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی مجازند با دریافت ضمانت‌نامه‌های صادره از شهرداری‌ها اقدام به پرداخت تسهیلات به شرکت‌ها، سازمان‌ها یا دستگاه‌های زیرمجموعه شهرداری‌ها نمایند.

ماده 39

ماده 39 -

در اجرای ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام تأمین مالی کشور مصوب 1394/2/1 با اصلاحات و الحاقات بعدی، با پیشنهاد دستگاه اجرایی ذیربط و تصویب شورای اقتصاد، وزارت نفت از طریق شرکت‌های تابعه ذیربط مکلف است در تأمین مالی اجرا و یا احداث طرحهایی که در مصرف سوخت یا انرژی صرفه جویی می‌کند، مشارکت نماید. میزان مشارکت وزارت نفت به عنوان سهم دولت محاسبه و منظور خواهد شد. این مشارکت نافی تعهدات مالی دولت مصرح در قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت و قانون حمایت از سامانه‌های حمل و نقل ریلی

ماده 40

ماده 40 - با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب 15/02/1398، به دولت اجازه داده می شود تا از طریق شرکت های تابعه وزارت نفت با درخواست دستگاههای اجرایی ذیربط، روزانه تا یک میلیون بشکه نفت خام را که سقف ریالی آن در بودجه سنواتی تعیین می شود با اخذ تضامین کافی به پیمانکاران داخلی و خارجی که با رعایت قانون برگزاری مناقصات مصوب 25/1/1383 با اصلاحات و الحاقات بعدی، اقدام به تأمین مواد اولیه و یا اجرای طرحهای تملک دارائیهای سرمایه ای دارای ردیف اعتباری با اولویت طرح های زیربنایی از جمله ریلی و تأمین ناوگان اعم از قطار سریع السیر، دیزلی، قطار شهری و حومه و توسعه و ساخت بنادر اعم از دریایی و خشکی می نمایند و یا مواد اولیه، ماشین آلات، تجهیزات، کالای سرمایه ای و یا کالای مورد نیاز کشور را تأمین می کنند به قیمت روز صادراتی شرکت ملی نفت و اگذار کرده و پس از انجام تهاتر در حسابهای فیما بین شرکت ملی نفت و خزانه داری کل کشور تسویه نماید.

تبصره 1

تبصره 1 -

سهم صندوق توسعه ملی، مناطق نفت خیز، گازخیز و محروم از مقدار نفت تحویلی موضوع این ماده از محل سایر مقادیر صادراتی نفت خام محاسبه و در حساب این صندوق اعمال می شود.

تبصره 2

تبصره 2 -

تحویل گیرندگان نفت خام موضوع این ماده برای پالایش نفت تحویلی، مجاز به استفاده از ظرفیت معین شده برای پالایشگاههای داخلی طرف قرارداد با شرکت های تابعه وزارت نفت جهت تأمین فرآورده های نفتی داخل کشور، نیستند و حق عرضه و فروش نفت خود به مشتریان خارجی طرف قرارداد با شرکت های تابعه وزارت نفت را ندارند.

تبصره 3

تبصره 3 -

شبهه مالی، حقوقی و فنی و اهلیت شرکت های متقاضی تهاتر و انتخاب طرح های مشمول این ماده در آئین نامه ای توسط سازمان برنامه و بودجه با همکاری وزارتخانه های اقتصاد، نفت، نیرو، راه و شهرسازی تهیه و ظرف مدت سه ماه به تصویب هیأت وزیران می رسد.

وزارت راه و شهرسازی و شهرداری‌های با جمعیت پنجاه هزار (۵۰.۰۰۰) نفر به بالا مکلفند با همکاری فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران و با استفاده از سرمایه گذاری بخش‌های غیردولتی و بازپرداخت اصل و سود سالانه از محل درآمدها و با شرایط رقابتی نسبت به نصب دوربین‌های پایش (کنترل) سرعت و تشخیص الکترونیکی تخلفات اقدام و درآمد حاصل از ثبت تخلفات را به حساب‌های مقرر در قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۸/ 12/ 1389 با اصلاحات و الحاقات بعدی واریز تا به نسبت های تعیین شده توزیع گردد.

به منظور پیشگیری و بازسازی خسارت ناشی از سیل و یارانش و ساماندهی و لایروبی رودخانه ها و آب بندانها و استخرها و لایروبی تالابها و سدها به شرکتهای آب منطقه ای استان ها و سازمان آب و برق خوزستان اجازه داده می شود بهره برداری از مصالح مازاد رودخانه ای و خاک مازاد آب بندانها را از طریق مزایده به پیمانکاران و بهره برداران شن و ماسه (با به کارگیری پیمانکاران دارای صلاحیت) به شرط واریز حقوق دولتی و رعایت ملاحظات محیط زیستی و حقوق ذی نفعان و بهره برداران بخش کشاورزی واگذار نماید. منابع حاصله پس از گردش خزانه در اختیار شرکت مدیریت منابع آب ایران و سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور قرار می گیرد تا در چهارچوب موافقتنامه متبادله با سازمان برنامه و بودجه کشور صرف ساماندهی رودخانه های کشور و بهسازی، بازسازی و مرمت آب بندانها شود. گزارش عملکرد مالی و عملیاتی این بند، هر سه ماه یک بار توسط وزارت نیرو به سازمان های مدیریت بحران کشور، سازمان برنامه و بودجه کشور، کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی و دیوان محاسبات کشور ارسال می گردد. دستورالعمل اجرایی این بند ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون توسط وزارت نیرو تهیه و ابلاغ می گردد.

به منظور تسریع در جبران خسارت و ترمیم خرابی های ناشی از وقوع سیل و جلوگیری از افزایش خسارت، کارگروهی مرکب از استاندار یا معاون عمرانی وی

(رئیس کارگروه)، مدیرعامل آب منطقه ای استان، مدیرکل مدیریت بحران استان، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان و رئیس کل دادگستری استان مجازند متناسب با میزان خسارت و خرابی برآورد شده، با پیشنهاد فرماندار شهرستان ذی ربط، مجوز ترک تشریفات مزایده برای بهره برداری از مصالح مازاد رودخانه ای و خاک مازاد آب بندان ها برای پیمانکارانی که در راستای جبران خسارت و ترمیم خرابی های سیل بکار گرفته شده اند را صادر کنند.

و اگذاری بهره برداری از مصالح مازاد رودخانه ای برای ساماندهی و لایروبی رودخانه مربوط در محدوده شهرها از طریق ترک تشریفات مزایده به شهرداری همان شهر و در محدوده روستا یا روستاها به دهیاری یا تعاونی دهیاران همان روستاها، توسط شرکتهای آب منطقه ای استان ها و سازمان آب و برق خوزستان مجاز می باشد.

ماده 43

ماده 43 -

به دستگاههای اجرائی زیرمجموعه قوه مجریه در شهرستان ها اجازه داده می شود با رعایت اصل 83 قانون اساسی با پیشنهاد استاندار و تأیید شورای برنامه ریزی و توسعه استان تا سقفی که هر ساله در بودجه های سنواتی تعیین می شود، نسبت به معاوضه املاک و ساختمانهای ملکی خویش با املاک و اموال غیرمنقول شهرداری ها پس از اعلام شهرداری و تصویب شورای شهر مربوط به قیمت کارشناسی برای استفاده اداری در محیط های شهری و یا احداث ساختمان در مجتمع های اداری و یا مشارکت در احداث و یا تکمیل مجتمع های اداری همان شهرستان اقدام و عملکرد این بند را به صورت جمعی- خرجی ثبت نمایند. دستورالعمل اجرای این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور تهیه و ابلاغ می شود.

متن طرح

ماده 1- ماده (8) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب 15 / 2 / 1398

به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۸ - تأمین کنندگان کالا و خدمات مجازند با استناد به ماده (۱۰) قانون برگزاری مناقصات و در چهارچوب تأمین مالی

واگذاری مطالبات از طریق کارگزاری (فاکتورینگ)، تمام یا بخشی از مطالبات قراردادی محقق شده و محقق نشده خود را

به اشخاص حقیقی و حقوقی ثالث (پذیرندگان) اعم از بانکها یا مؤسسات اعتباری واگذار کنند. در صورتی که تأمین کننده،

مطالبات را به ثالث واگذار کند، کلیه کارفرمایان موضوع این قانون اعم از دولتی، عمومی، خصوصی و یا تعاونی مکلف به رعایت واگذاری مطالبات از طریق کارگزاری (فاکتورینگ) هستند. آیین نامه اجرائی این ماده حداکثر ظرف چهارماه توسط سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۱- دستگاههای موضوع ماده (۲) این قانون کارفرمایان، دستگاههای اجرائی و سایر نهادهای مرتبط با طرفین قرارداد مجاز نیستند در قرارداد خرید کالا یا خدمات، حق واگذاری مطالبات آن قرارداد را به هر طریقی (از جمله قراردادن سقف بر مطالبات قابل واگذاری و الزام به موافقت شخص ثالث) از فروشنده کالا یا خدمت سلب کنند و در هر صورت سلب این حق نافذ نخواهد بود.

تبصره ۲- پرداخت کارفرما یا مشتری به خریدار، قطعی و غیرقابل برگشت بوده و تضامین ارائه شده توسط کارفرما (مشتری) به تأمین کنندگان، به پذیرنده منتقل می شود.

ماده ۲- ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی به شرح زیر اصلاح و یک ماده به عنوان ماده ۹ مکرر به آن الحاق می شود:

ماده ۹- به منظور حل مشکل تضامین در تأمین مالی آحاد اقتصادی، دولت مکلف است با استفاده از پیش نویس تهیه شده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی که با همکاری بانک مرکزی و معاونت علمی ریاست جمهوری تهیه می شود، ظرف چهار ماه، ضوابط تشکیل، فعالیت و نظارت بر مؤسسات تضمین تعهدات را تهیه و به تصویب هیأت وزیران برساند. مؤسسات تضمین تعهدات می توانند توسط اشخاص حقوقی، تشکلهای حرفه ای یا گروهی از اعضای یک صنف یا صنعت

خاص ایجاد شوند و به صورت عمومی، تخصصی یا منطقه ای فعالیت نمایند. مؤسسات تضمین تعهدات، موظفند همه یا بخشی از ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه تعهد پرداخت، شرکت در مناقصه یا مزایده، پیش پرداخت، حسن انجام تعهدات، استرداد کسور وجه الضمان، ضمانت نامه گمرکی و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی را در چهارچوب ضوابط ارائه نمایند.

تبصره - مؤسسات تضمین تعهدات، به صورت غیردولتی اداره خواهند شد، اما دستگاههای موضوع ماده 5 قانون مدیریت خدمات کشوری می‌توانند به منظور انجام وظایف تخصصی خود اقدام به مشارکت در تأسیس یا سهامداری در این مؤسسات نمایند.

ماده 9 مکرر -

1) وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف سه سال، زمینه شکل‌گیری و تأسیس کانون مؤسسات تضمین را فراهم نماید. کانون مؤسسات تضمین تحت نظارت وزارت امور اقتصادی و دارایی فعالیت خواهد نمود و وزارت مذکور می‌تواند برخی از وظایف نظارتی را با رعایت اصل نظارت بر (کنترل) تعارض منافع به کانون تفویض نماید.

2) به منظور حمایت حقوقی و مالی لازم از شکل‌گیری و توسعه فعالیت های مؤسسات تضمین تعهدات و ایفای نقش در حل معضل تامین مالی آحاد اقتصادی:

الف- قراردادهایی که توسط مؤسسات تضمین تعهدات، منعقد می‌گردد، در حکم اسناد رسمی و لازم‌الاجراء بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری از جمله عدم نیاز به تودیع خسارت احتمالی بابت اخذ قرار تأمین‌خواسته برخوردار می‌باشد.

ب- بانک مرکزی، بانکها و سایر مؤسسات اعتباری غیربانکی، سازمان بورس و اوراق بهادار، کلیه دستگاههای اجرایی و سایر کارفرمایان مجازند تضمین مؤسسات تضمین تعهدات را، متناسب با وضعیت اعتباری مؤسسات مزبور، بپذیرند.

ج - دستگاههای اجرایی، شرکتهای دولتی، صندوق های ضمانت دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی در سطح ملی یا استانی مجازند با رعایت قوانین و مقررات مربوطه، بودجه های حمایتی خود را در قالبهای مختلف اعم از کمک، کارگزاری منابع یا وجوه اداره شده، اختصاص خط اعتباری، تسهیلات ارزان قیمت، مشارکت در خطرپذیری (ریسک) صدور ضمانت نامه در اختیار مؤسسات تضمین قرار دهند.

د - بانکها و مؤسسات بیمه می توانند سبد ضمانت مؤسسات تضمین را به صورت مجدد، تضمین یا بیمه نمایند.

ماده 3- بیست و دو ماده به عنوان مواد (19 مکرر 1) تا (19 مکرر 22) به قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب 1/ 2/ 1394 به شرح زیر الحاق می شود:

ماده 19 مکرر 1- بانک مرکزی موظف است پایگاه داده اعتباری کشور (Credit registry) را جهت جمع اطلاعات اعتباری بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی، شرکتهای کارگزاری فاکتورینگ، مؤسسات تضمین تعهدات و سایر تأمین کنندگان حاکمیتی جهت مقاصد حاکمیتی و نظارت بر اشخاص تحت نظارت و خدمات دهی به شرکتهای گزارشگری اعتباری (Credit Bureau) و سایر استفاده کنندگان مجاز ایجاد نماید.

تبصره 1- بانک مرکزی موظف است امکان استعلام از پایگاه داده اعتباری کشور را برای دستگاههای اجرایی، بانکها و سایر مؤسسات اعتباری، مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (21) ماده (1) «قانون بازار اوراق بهادار»، مؤسسات تضمین تعهدات، شرکتهای کارگزاری فاکتورینگ و سایر اشخاص که مطابق قوانین و مقررات ملزم به استعلام از پایگاه داده مذکور هستند را در چهارچوب مصوبات شورای سنجش اعتبار به صورت سامانه ای (سیستمی) و برخط فراهم نماید.

تبصره 2- حفظ امنیت و محرمانگی اطلاعات پایگاه داده اعتباری بر عهده بانک مرکزی است.

تبصره 3- اشخاصی که با مجوز بانک مرکزی مجاز به استفاده از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور شده اند موظف هستند از اطلاعات دریافتی در چارچوب دستورالعمل های شورای سنجش اعتبار استفاده کنند، در غیراینصورت مشمول مجازات های افشای سر موضوع ماده (648) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی مصوب 2/ 1375/3 خواهند بود. در صورتی که برای بانک مرکزی محرز شود که شخص استفاده کننده از اطلاعات دریافتی مغایر با هدف اعلام شده استفاده کرده است یا اطلاعات دریافتی را بدون اطلاع بانک مرکزی در اختیار اشخاص ثالث قرار داده است، بانک مرکزی موظف است ضمن قطع دسترسی استعلام کننده، نزد مراجع قضائی طرح دعوی کند.

ماده 19 مکرر 2- تأسیس شرکتهای گزارشگری اعتباری منوط به دریافت موافقت اصولی از «شورای سنجش اعتبار» و اخذ مجوز از بانک مرکزی است. نظارت بر عملکرد مؤسسات مزبور و تمدید یا لغو مجوز آنها بر عهده بانک مرکزی میباشد. شرکت های گزارشگری اعتباری، اشخاصی هستند که اقدام به جمع آوری اطلاعات اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از تأمین کنندگان مختلف به صورت مستقیم یا به واسطه پایگاه داده اعتباری کشور جهت تهیه گزارش اعتباری برای فروش به بانک ها و مؤسسات اعتباری و سایر مصرف کنندگان می کنند.

تبصره 1- شرکتهای گزارشگری اعتباری فعال موظفند حداکثر ظرف مدتی که شورا تعیین می کند، نسبت به دریافت موافقت اصولی از «شورای سنجش اعتبار» و اخذ مجوز از بانک مرکزی اقدام کنند، در غیر این صورت، بانک مرکزی موظف است از فعالیت آنها جلوگیری نماید.

تبصره 2- انجام فعالیت در زمینه اعتبارسنجی داخلی شرکتها و ارائه خدمات ارزش افزوده در حوزه اعتبارسنجی توسط اشخاص حقوقی، منوط به عدم استفاده مستقیم از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور و رعایت دستورالعمل های شورای سنجش اعتبار پیرامون نحوه تبادل اطلاعات و حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت داده ها و نیز مفاد قرارداد همکاری با شرکت های گزارشگری اعتباری بدون اخذ مجوز امکان پذیر است.

تبصره 3- اشخاص می توانند گزارش اعتباری خود را دریافت کنند. استعلام اطلاعات اشخاص حقیقی و حقوقی از شرکتهای گزارشگری اعتباری توسط اشخاص ثالث منوط به موافقت آنهاست.

ماده 19 مکرر 3- به منظور سیاستگذاری، هماهنگی و راهبری نظام سنجش اعتبار، «شورای سنجش اعتبار» به ریاست قائم مقام بانک مرکزی و با عضویت معاونان ذی ربط وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، دادگستری، کشور، اطلاعات، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، صنعت معدن و تجارت، ارتباطات و فناوری اطلاعات، جهاد کشاورزی، سازمان برنامه و بودجه کشور، معاون دادستان کل کشور و رؤسای سازمان بورس اوراق بهادار و بیمه مرکزی تشکیل می شود. دبیرخانه شورا در بانک مرکزی مستقر خواهد بود. نحوه برگزاری و اداره جلسات شورا در اولین جلسه به تصویب اکثریت اعضا خواهد رسید. وظایف این شورا عبارت است از:

- 1- تعیین مراجع تأمین کننده داده های مورد نیاز پایگاه داده اعتباری کشور، نوع، کیفیت و کفایت دادهها؛
- 2- تدوین دستورالعمل نحوه تاسیس و فعالیت شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 3- صدور موافقت اصولی تاسیس شرکتهای گزارشگری اعتباری و تأیید اساسنامه آنها؛
- 4- تصویب انواع خدمات قابل ارائه توسط شرکتهای گزارشگری اعتباری و حداقل استانداردهای حاکم بر آن؛
- 5- تعیین استفاده کنندگان مجاز از خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکتهای گزارشگری اعتباری و مقررات حاکم بر نحوه استفاده آنها؛
- 6- تعیین حداکثر نرخ خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- 7- تعیین سقف مجاز تملک سهام شرکت های گزارشگری اعتباری برای اشخاص حقیقی و حقوقی؛
- 8- تدوین و تصویب دستورالعمل حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت دادهها؛
- 9- تدوین و تصویب دستورالعمل نحوه تبادل اطلاعات فیما بین تامین کنندگان و پایگاه داده اعتباری کشور، پایگاه مذکور و شرکت های گزارشگری اعتباری و شرکت های گزارشگری اعتباری و استفاده کنندگان آنها؛
- 9- تدوین دستورالعمل نحوه اعتراض به گزارش اعتباری؛

تبصره 1- کلیه نهادهای عضو شورای سنجش اعتبار و زیرمجموعه های آنها و نیز سایر دستگاههای اجرائی، نهادهای عمومی غیردولتی و نیز کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی که به تشخیص شورای سنجش اعتبار تأمین کننده

اطلاعات موردنیاز هستند موظفند، اطلاعات مورد نیاز را با کیفیت موردنظر شورا و حسب تصمیم شورا در اختیار پایگاه داده اعتباری کشور یا شرکتهای گزارشگری اعتباری دارای مجوز از شورای سنجش اعتبار قرار دهند.

تبصره 2- در صورتی که ارائه اطلاعات توسط اشخاص فوق الذکر در سایر قوانین ممنوع یا منوط به رعایت تشریفات خاصی شده باشد، ارائه اطلاعات به پایگاه داده اعتباری کشور از آن قوانین مستثنی است.

ماده 19 مکرر 4- بانک مرکزی می تواند پرداخت تسهیلات یا ایجاد تعهد توسط مؤسسات اعتباری را منوط به دریافت گزارش از پایگاه داده اعتباری کشور، گزارش اعتباری شرکت های گزارشگری اعتباری یا گزارش رتبه بندی اعتباری از مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (21) ماده (1) «قانون بازار اوراق بهادار» نماید. این امر، نافی مسئولیت مؤسسات اعتباری در شناسایی خطرپذیری (ریسک) اعتباری متقاضی نخواهد بود. دستورالعمل اجرائی این ماده به تصویب شورای پول و اعتبار می رسد.

تبصره - بانکها و سایر مؤسسات اعتباری می توانند از خدمات مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (21) ماده (1) «قانون بازار اوراق بهادار»، مورد تأیید بانک مرکزی استفاده کنند.

ماده 19 مکرر 5- کلیه اموال و داراییها اعم از عین، منفعت، طلب و حقوق مالی، منقول و غیرمنقول، اموال مادی و غیرمادی مانند مالکیت های فکری، قابل توثیق می باشند.

ماده 19 مکرر 6- قبض، شرط صحت قرارداد توثیق نیست. این امر مانع از قبض مال توسط نهادهای وثیقه پذیر نمی باشد.

تبصره- منظور از نهادهای وثیقه پذیر شامل بانکها و مؤسسات اعتباری، مؤسسات تضمین تعهدات و شرکتهای کارگزاری فاکتورینگ هستند.

ماده 19 مکرر 7- وثیقه‌گذار ممکن است اعتبارگیرنده یا شخصی غیر از او باشد. هرگاه وثیقه‌گذار شخصی غیر از اعتبارگیرنده باشد، وثیقه پذیر و اعتبارگیرنده نمیتواند بدون موافقت وثیقه‌گذار و به پشتوانه همان وثیقه، عملی مغایر با حقوق و تکالیف قراردادی وثیقه‌گذار انجام دهند مثل این‌که موعده بازپرداخت بدهی اعتبارگیرنده را تمدید کرده یا میزان اعتبارات اعطایی را افزایش دهند.

ماده 19 مکرر 8- نهادهای وثیقه پذیر میتوانند اموال کلی مانند یکصد واحد از هزار واحد کالای موجود در انبار کارخانه را به وثیقه بگیرد. توثیق اموال کلی مانند خودروهای تولیدی یک کارخانه نیز مجاز است مشروط بر این‌که مشخصات کمی و کیفی آنها در قرارداد ذکر شده و تعیین مصادیق آنها بدون اختلاف طرفین، ممکن باشد. تاریخ حصول یا ایجاد اموال مزبور که باید در قرارداد ذکر گردد، حداکثر یک سال از زمان انعقاد قرارداد است.

ماده 19 مکرر 9- هرگاه وثیقه، تلف شده یا در نتیجه‌ی تصرفی که منافای با حقوق وثیقه پذیر می‌باشد، به مالی تبدیل شود که تکافوی مطالبات وثیقه پذیر را ننماید، اعتبارگیرنده باید با درخواست نهاد وثیقه پذیر، مال دیگری را به عنوان وثیقه معرفی نماید. در صورت عدم معرفی مال جدید، بدهی اعتبارگیرنده بابت اعتبارات اعطایی حال شده و نهاد وثیقه پذیر در وصول طلب خود از محل اموال وی دارای حق تقدم است.

ماده 19 مکرر 10- در صورت درخواست وثیقه‌گذار، نهاد وثیقه پذیر مکلف است متناسب با بازپرداخت هر بخش از اعتبارات اعطایی، نسبت به آزادسازی وثیقه‌های مازاد اقدام نماید. همچنین نهاد وثیقه پذیر میتواند وثیقه‌ی جایگزینی که

متناسب با میزان باقیمانده اعتبارات باشد را قبول نماید. پرداخت هزینه‌های آزادسازی و جایگزینی وثیقه بر عهده‌ی وثیقه گذار می‌باشد.

ماده 19 مکرر 11- در صورتی که مشتری از بازپرداخت بدهی خود امتناع نموده و یا کتباً به مؤسسه اعتباری اعلام نماید که قادر به بازپرداخت بدهی خود نمی‌باشد، مؤسسه اعتباری موظف است حسب مورد، ظرف حداکثر یک ماه از زمان سررسید یا حال شدن بدهی یا اعلام کتبی وی، عملیات اجرایی اعم از مراجعه به مرجع ثبتی یا قضائی یا اعمال وکالت برای وصول مطالبات خود از محل وثیقه را شروع نماید. در صورت رد تقاضای امهال اعتبارات اعطائی توسط هیأت موضوع تبصره ماده 62 این قانون، عملیات اجرای وثیقه ظرف حداکثر یک ماه از تاریخ رد تقاضای امهال شروع می‌شود.

ماده 19 مکرر 12- هرگاه نهاد وثیقه پذیر وکیل، در شروع عملیات اجرای وثیقه تأخیر نماید، در فاصله زمانی بین الزام به شروع عملیات اجرای وثیقه به شرح ماده 15 و تاریخی که با اطلاع‌رسانی به وثیقه‌گذار، عملیات اجرای وثیقه را شروع کرده، مستحق دریافت خسارت تأخیر تأدیه دین نبوده و هر عملیاتی را که در طول دوره مزبور به منظور اجرای وثیقه انجام دهد نیز باطل و بی‌اعتبار است.

ماده 19 مکرر 13- خسارت تأخیر تأدیه دین عبارت است از خسارتی که اعتبارگیرنده مکلف است در صورت تأخیر یا عدم ایفای تعهدات خود در قرارداد اعطای اعتبار پرداخت نماید.

ماده 19 مکرر 14- هرگاه از تأخیر نهاد وثیقه پذیر در وصول طلب خود ضرری متوجه وثیقه‌گذار گردد، مرجع قضائی مبادرت به صدور حکم به الزام نهاد وثیقه پذیر به اجرای وثیقه و پرداخت خسارت به وثیقه‌گذار یا کسر مبلغ خسارت وارده از میزان مطالبات وثیقه پذیر می‌نماید.

ماده 19 مکرر 15- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است ظرف یک سال، «سامانه جامع وثایق» را که از این پس، سامانه نامیده می‌شود، به نحوی طراحی و پیاده‌سازی نماید که کلیه اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق اعم از معرفی مال، درخواست ترهین، ارزش‌گذاری، اجرا و آزادسازی وثایق و سایر اطلاعات مورد نیاز را در برگرفته و به هر وثیقه، یک شناسه یکتا اختصاص یابد.

ماده 19 مکرر 16- اعمال حقوق نهاد وثیقه پذیر در اجرای وثیقه و وصول مطالبات خود از محل آن صرفاً در صورتی ممکن است که پس از ایجاد سامانه، اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق مال در سامانه ثبت شده و شناسه یکتا دریافت شده باشد.

ماده 19 مکرر 17- نهاد وثیقه پذیر موظف است در فرایند اعطای اعتبار، ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه ظرف شش ماه از تاریخ اعلام بانک مرکزی، اقدامات زیر را انجام دهد:

- 1- ارسال سامانه‌ای (سیستمی) و برخط قرارداد توثیق و سایر مدارک و مستندات مربوطه به انضمام درخواست انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد مزبور و جلوگیری از نقل و انتقال وثیقه به نفع مؤسسه اعتباری (در صورت وجود شرایط و امکان توثیق مال) برای اشخاص موضوع ماده 19 از طریق سامانه؛
- 2- ارسال سامانه‌ای (سیستمی) و برخط درخواست آزادسازی وثایق از اشخاص موضوع ماده 19 و درخواست ارسال سامانه‌ای (سیستمی) و برخط نتیجه اقدامات انجام‌شده به سامانه.

ماده 19 مکرر 18- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و دیگر دستگاه‌های تابعه‌ی قوه قضائیه، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان‌های تابعه‌ی آن از جمله سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان امور مالیاتی کشور، وزارت صنعت،

معادن و تجارت، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت راه و شهرسازی، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، سازمان تأمین اجتماعی و سازمان اوقاف و امور خیریه مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ اعلام بانک مرکزی، ضمن ایجاد زیرساخت های لازم و اتصال به سامانه، اقدامات زیر را به ترتیب انجام دهند:

1- تبادل اطلاعات با سامانه و دریافت درخواست نهاد وثیقه پذیر به همراه سایر مدارک مورد نیاز به شرح مندرج در بند یک ماده 18 به صورت برخط و سامانه ای (سیستمی)؛

2- تمهید مقدمات و انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد توثیق و جلوگیری از نقل و انتقال آن به نفع نهاد وثیقه پذیر و ارسال سامانه ای (سیستمی) و برخط نسخه ای از مستندات مربوط به عملیات انجام شده نظیر سند توثیق و ممنوعیت نقل و انتقال وثیقه به انضمام مستنداتی مانند استعلام مربوط به مفاصاحساب و عدم بدهی مالیاتی که در تنظیم اسناد مذکور از مراجع ذی ربط اخذ شده است، به سامانه؛

3- انجام اقدامات مربوط به آزادسازی وثایق پس از دریافت سامانه ای (سیستمی) و برخط درخواست آزادسازی وثایق و ارسال نتیجه ای اقدامات انجام شده به سامانه.

ماده 19 مکرر 19- سایر دستگاه های حکومتی و نیز اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، با اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تصویب هیأت وزیران، مکلف به انجام تکلیف مقرر در ماده 20 می باشند.

ماده 19 مکرر 20- در صورتی که دستگاه های حکومتی و اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، از انجام تکالیف خود به شرح مندرج در این قانون امتناع نمایند، شخص حقیقی که مسئولیت کیفری متوجه

وی می‌باشد، به مجازات کیفری درجه‌ی شش و شخص حقوقی غیرحکومتی نیز در صورتی که طبق قانون مجازات اسلامی مسئول شناخته شود، به مجازات‌های موضوع ماده 20 قانون مزبور محکوم خواهد گردید.

ماده 19 مکرر 21- نهاد وثیقه پذیر مکلف است اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق و آزادسازی و سایر اطلاعات مورد نیاز اموالی که استعلام در خصوص شرایط و امکان توثیق آن‌ها مقدور نبوده یا تشریفات خاصی جهت انعقاد قرارداد توثیق و ممانعت از نقل و انتقال و نیز آزادسازی آن‌ها وجود ندارد را رأساً در سامانه ثبت نماید. تبیین حدود این ماده و از جمله مشخصات یا مصادیق اموال یادشده بر عهده‌ی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران است.

ماده 19 مکرر 22- بانک مرکزی موظف است حداقل به صورت فصلی گزارشی از میزان و کیفیت دسترسی خانوار (اشخاص حقیقی) به خدمات بانکی تهیه و برای عموم منتشر نماید.

تبصره 1- گزارش موضوع این ماده باید حداقل شامل سرفصل‌های زیر باشد:

- 1- تعداد خانوارهای دریافت‌کننده تسهیلات در فصل اخیر
- 2- مبلغ تسهیلات پرداختی به خانوارها در فصل اخیر
- 3- مانده تسهیلات پرداخت شده به خانوارها
- 4- تسهیلات پرداختی در فصل اخیر و مانده تسهیلات پرداخت شده به بخش مسکن به تفکیک ودیعه، خرید و ساخت
- 5- متوسط تعداد روزهای در انتظار دریافت تسهیلات پس از تشکیل پرونده
- 6- انواع وثیقه یا تضمین پشتوانه تسهیلات دریافتی
- 7- تعداد افراد فاقد حساب بانکی

8- تعداد افراد فاقد حساب سپرده سرمایه گذاری مدت دار

9- درصد تراکنشهای انجام شده با ابزار پرداخت الکترونیک (به تفکیک خودپرداز، همراه بانک، تلفن بانک، اینترنت

بانک)

10- متوسط تعداد دفعات مراجعه افراد به شعب در فصل اخیر

تبصره 2- گزارشهای موضوع تبصره (1) این ماده باید به تفکیک دهکهای هزینه ای و استانهای کشور و در خصوص

اجزاء 1 تا 6 تبصره (1) به تفکیک عقود (قرض الحسنه، مرابحه و سایر عقود رایج در عملیات بانکی) باشد.

تبصره 3- در صورتی که اطلاعات لازم برای انتشار گزارش موضوع این ماده در سامانه های اطلاعاتی بانک مرکزی

موجود نباشد، بانک مرکزی موظف است با انجام پیمایش آماری دوره ای و انتشار پرسشنامه اطلاعات لازم را فراهم و

گزارش را منتشر نماید.